

vi her i Aften kunne stemme for eller imod Finantsloven og træste os med, at den gaar igennem alligevel, nei, der slaas gjennem vor Afstemning en Politisk fast, som vil have sine Konsekventer; dem ville D'Err. ikke kunne fri sig for; disse Konsekventer ere enten den ene eller den anden Dei. (Afbrydelse af Christianen.) Det ærede Medlem siger, det er først, naar vi komme i Flertal. Det forstaar jeg ikke; jeg er bange for, at det ærede Medlem har siddet for nær ved det ærede Medlem fra Slagelse. Nu siger det ærede Medlem, at vi her, naar vi tale som jeg taften, proklamere den Sætning, at vi ville vige for Truselen med Provisoriet. Det er en fuldstændig Misforstaaelse, det har ikke det Ringeste med det Spørgsmaal at gjøre, som ligger for her i Aften. Vi ville ikke vige for Truselen med Provisoriet. Jeg vil endogfaa sige, hvis man truer med Provisoriet, er det rimeligt, at vi staa fastere end ellers, men det er et helt andet Spørgsmaal. Det er et helt andet Spørgsmaal at vige. (Afbrydelse af Berg.) Ja, det nytter ikke, at det ærede Medlem siger til en af sine Venner, at der ikke er Mening skabt i det. Det kan han overlade Bedkommende selv at dømme om. Det er et helt andet Spørgsmaal. Spørgsmaalet er det, om vi skulle vige for Truselen om Provisoriet, thi det siger jeg Nei til. Det gjorde vi ikke ijsor, og det bør vi heller ikke gjøre iaar. Vi have ikke gjort det iaar og bør ikke gjøre det; men et ganske andet Spørgsmaal er det, om vi nu skulle tage den Politisk op, som jeg vil betegne under de nuværende Forhold som en Fremtvungelse af en Tilstand, hvor ingen lovlig Bevilling er. Jeg siger ingenlunde, at den Regjering, som vil fremtvunge en saadan ulovlig Tilstand, handler korrekt, rigtigt, forsvareligt og lovligt, at den er grundlovmæssig tvungen dertil, thi det er den ikke, den kan gaa sin Dei. Men som Forholdene faktisk ere, veed Enhver, der stemmer for Nægtelsen af Finantsloven med den Hensigt virkelig at tilveiebringe Mangelen af en lovlig Bevilling, at han beriggennem bevidst arbejder for at fremtvunge en Tilstand, hvor der ikke er nogen lovlig Bevilling. Det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds tog den Reservation, at naar Regjeringen kom og bad om en midlertidig Bevilling for at gaa sin Dei eller for at opløse Rigsbagen, vilde han give en saadan. Denne Reservation er det ærede Medlem imidlertid ganske

uberettiget til at gjøre efter den Solbning, Regjeringen to Gange har indtaget, altsaa efter de faktiske Forhold, som de nu ligge for, thi den Politisk, som ikke er støttet paa de faktiske Forhold, er Intet værd. Efter de faktiske Forhold, som de nu ligge for, er det, hvorom det i Virkeligheden dreier sig, aldeles ikke Spørgsmaalet om at vige eller ikke vige, men om, hvorvidt det er rigtigt, for at fremme Folkets Sag, at fremtvunge en Tilstand, hvor der ingen lovlig Bevilling er. Nu ville de Herrer maaste sige: Ja, Udtalelserne i Sommer nøde os til at gjøre det; det har jeg hørt fra forskellige Sider; men det er en meget stor Feiltagelse, thi hvad er der sagt i Sommer? Der er sagt, at man, saalænge Provisoriet varer, ikke vil forhandle med Ministeriet (Afbrydelse). Ja, det er sagt, det veed jeg meget bedre end de ærede Herrer, der ikke have sagt det selv. Der er sagt: Saalænge Provisoriet varer, slaa vi to Ting fast, vi anerkjende ikke Provisoriet — det have vi heller ikke gjort — og vi forhandle ikke paa Ulovlighedens Grund, men først paa Lovlighedens; men de Herrer maa indrømme, hvor meget eller hvor lidt de end synes om den 8de November, at fra den Dag af er Provisoriet forbi, saa er Lovens Grund igjen tilveiebragt; fra den 8de November bevæge vi os her paa Lovlighedens Grund, og da er al Tale om ikke at forhandle borte, og al Tale om ikke at ville anerkjende Provisoriet har ingen Betydning mere, thi Provisoriets Ikke-Anerkjendelse er slaaet fast ved Afstemningen den 7de November, og fra den 8de November er altsaa Spørgsmaalet, naar man taler om Finantslovens Nægtelse eller Vedtagelse, kun dette: Er det rigtigt nu, for at hævde Folkets forfatningsmæssige Ret, at fremtvunge en saadan Tilstand, hvor der ikke er nogen lovlig Finantslov, eller ikke. Det maa jeg have en bestemt Erklæring om og Forklaring paa fra de ærede Herrer, førend jeg for mit Bedkommende — og jeg siger det for mangfoldige Andre Bedkommende her i Salen — førend vi kunne bevæge os til at gaa den Dei, som de Herrer i Aften fremstille som den eneste værdige, den eneste rigtige og den eneste konsekvente. Det vil ikke nytte Noget, at man bruger saadanne Bendinger som dem, der er brugt fra den anden Side, og som endnu i Dag ere komne frem, at man ikke giver Noget for Folkets moralske Kraft eller Folkets Stemme, thi der bruger man igjen U-